

γῆς τῆς ακολουθίας την
ανεστάτωσε τὸ στρατόπε-
δον τῆς Καλλιπόλεως. Τὸ συμβού-
λιον τῆς Καταλανικῆς Ἐταιρείας
συνήθεν ἐκτάκτως καὶ ἐν μέσῳ
τῶν κατηγοριακοτέμενων Καταλα-
νῶν ὀλόμπλοντιν ἀποφάσις περὶ τη-
μαρίσες των ἐνόχων καὶ ἐκδικήσε-
ως τοῦ αἰματος τοῦ εφαγυούσθεν
τος φρεγγοῦ καὶ τῶν δρεσμῶν
των. Ἡ Εἰσηγηση ἐφθάσει εἰς τὸ κο-
τακόρυφον, διαν τὴν ἀγνώσθη, διτ
σύριτ τολεφονία τοῦ Ρούγρου ἀ-
γροτικεύεται ὡς σύνθητα διὰ τοῦ
της Κανοπαντούστολει, οὐα προβού-
ται διττή εἰς εφαγός Ισπανῶν. Την
καταστασίας Ηλεκτρικύντοτο ραγδαί-
ας. Ο Μαραζή Φ', θίσας εἰς την
ταραχήν τα σχέδιον του περὶ την
διάλεικην των Ισπανῶν, τοῦ ἀποστο-
τῆν αργήν ἀπετέλει, ὁ φόνος τοῦ
Ρούγρου, δὲν εἶχε τὴν τόλμην να
επρομηθῆσε εἰς τὴν ἀποδεσμού την
προσαίνων εἰς ὅμεσον ἀπίθεσιν κα-
τά τῶν δια Κανοπαντούστολει Κα-
ταλανῶν, εἰ δηοῖς εἶχεν θαρρεύ-
θη ἐκ τῶν πρώτων εἰδήσεων περὶ
τῆς εἰλας ἀπροσδόκητου παρα-
πονήσας τῶν Βιζαντινῶν. Οὐδείς
ρία δικαιολογία, οὐδεμία λεπ-
τοτητής θέσθη εἰς αἵτούς διὰ την
αἰσχρατήν ἀποστολήν καὶ τὰ εἰμα-
τηρά επακόλουθά της. Ο Αύτος
πρότυπος τούς εἶχε καὶ πάλιτ ἔλα-
πτησε. Η πολιτική αὕτη διηγεύεται
τὴν δρυγήν καὶ τὸ μίσος των, την
εποίην κατόπιν θά Ηλεκτρικότο δια-
τῶν ἀδιάντων κατοίκων τῶν περιο-
τῶν στρατοπέδων των πόλεων, τόν
ἐποίεις θά μνιόκαπτον ἐκ θερμά-
των. Ουτώς, εἰ φίλοι καὶ σύμμαχοι
ἐπὶ τῶν δηοίων διαπηρίσετο ή Αύτοι
πολιτευτορίας διὰ τοῦ ἀπορροέων
τοὺς πολιυριθμούς Ηλεκτρικούς
τῆς ἀγθρούς, μπλεβάλλοντο εἰς φο-
θερὸν ὄχθων ὀχυρωμένων ἐπο-
τῆς ιδίας χώρας καὶ διαδέστοτα
σκοτωμάγητον κατά Σπρότα
κατά θάλασσαν δύναμιν.

μεγαλοφροσύνης», διότις οἱ Λέγει οἱ Χάρτοι θεργ., συνεκρότησαν πρεσβεῖαν τὸ 27 ἵσποτῶν, εἰς τὴν οἵωσιν παρεδόθη τὸ ἔγγυραφον τῆς επρό-
ξεως τοῦ πολέμου, ίνα τὸ ἔγγειρι-
σθεντὸν τὸν Αὐτοκράτορα Ἀνδρόνι-
κον Β'. Ἡ πρεσβεία κατώρθωσε,
παρὰ τοὺς αὐτόνοις ποὺ διέτρεψαν
τῷ ὁδῷ, νὰ παιδίζῃ ἐντὸς της
ζώνης τοῦ Παλατίου καὶ νὰ ζητη-
σῃ δικράσιον παρὰ τοῦ Αὐτοκράτο-
ρος. Ἀλλ' ἀντὶ τούτου ἐβέβησαν
τοὺς εἴρικας τοῦ πολέμου ὁ βασι-
λος τῆς Βενετίας, ὁ πρεσβευτής
τῆς Γέρουσιας καὶ οἱ αὐτόνοις τῆς
Ἀγκύλης καὶ τῆς Πίζας. Ἡ θε-
ζωτικὴ Ἀστὴ Ειρήνη, φαινεται, δι-
πλωματικῶτερον νὰ ἐπιδεῖξῃ τοὺς
τούς μνημονιώπους τῶν γεθρῶν
τῆς τοῦ δρυπηγοῦς τῶν νέων υπε-
μάχων τηρ., εἰς τοὺς οἵωσις θὰ ἐ-
στηρίξετο. Οἱ ἵπι κεφαλῆς τῆς
πρεσβείας οἰνόγυναις διάποιον τὰ
δινωτέρα τὴν διασκήριδον τοῦ πο-
λέμου. Η οἵωσις, κατὰ τὸν Μονκά-
δα, ἤρχε διὰ τῶν ἄλλων:
«Οἱ Καταδανοὶ καὶ οἱ Ἀραγώνι-
οι τῆς Καλλιπάλαιας, ἀληφορο-
ύοντες, διτ., κατὰ διασταύη τοῦ
Αὐτοκράτορος Ἀγκύλην καὶ το-

τούς τε πατέρων, Αυτοκράτορας και πολιτικού του Μηχανή, εἰς Αθριστόπολην και φλέσγου τῆς Αυτοκρατορίας, κατέβασαν διανθρώπους ἀνείνους ἐπὶ τὰς θυσεῖνας τῶν, πρόσωπος και στρατιώτας, εἰς χωρούς την προστασίαν τοῦ εὐρετροῦ, εἰς προεργάμνοι Καταλανούς και Αραγώνων βασιλέων, ότι εἶναι προφασιεύμενοι νόοι μποθάνων διότι λάθους ικανοποίησιν διὰ τὴν προσθέκην ταύτης. Οὐχ ἡττον, δέρμα, ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν λόγον τῶν και πρὸς τὴν διαδείσισαν πίστην, θυμηρούν, πρὶν ψρύσισιν τὴν πολέμου, όπως διαπιστεύθῃ κατά τρόπον αὐθεντικὸν και ἐπίστημαν, ὅποι τῆς σπινγγῆς ταύτης καπαπογγέλλουν πάσοις τάς αυτοθίκες και τὴν μετά τοῦ Αὐτοκράτορος αυτομοξίαν, και ὅτι οὕτως σπινγγεῖσκοι πρὸς τὰς αυμδόσεις ταύτας τίτλοι και ἔνγυραφα καθισταν-
ται θύραι και μένει αποτελέσμα-
τον τούτον.

ήτο, θεωρ πάντοτε, δέσμιος εἰς
χείρας τῶν αὐλίκων καὶ τοῦ Μηδα-
ῆλ, οἱ δυοῖν καὶ εἶχον καταστρύ-
ψει τὸ σχῖδιον τῆς ράξεως πρός
τους Καταλανούς. Η αύτοκρατορι-
κὴ ζευγοίσια εἶχεν ἐκφύγει πρὸς πολ-
λοῦ ὅποι τῶν γειτόνων τοῦ Ἀνδρονί-
κου. Τὰ κατόπιν γεγονότα, τὰ δι-
ποία θά παρουσιάσουν τὴν περα-
στονδίαιν τῆς Βιζαντινῆς Αὐλῆς
φθάνουσαν μέχρι Θηριαδίας, βι-
βαλώνουν τοὺς Καταλανούς, οἱ δι-
ποία θεωροῦν τὰ ἀποτέλλοντα Βιζαν-
τινὸν Κράτος ἃς ὑπεύθυνον διε τὸ
συμβαίνοντα.

αποτελεί την Ανατολική πράξη, αφού
λειών των. "Οταν δρώς Εθνοσυνή,
εἰς Ραιθεστὸν συνελήφθησαν καὶ
οἱ 27 καὶ ἀτέτραχοισιθέαν δι-
δηροσιψί ψευρυγέοι καὶ ἀπηγο-
νοθρόαν κατά τὸ τεταρτὸν μέρος
τῶν διαμελισθέντων εὐρωτικοῦ
(Χίρτοβεργ). Ἐπειδὴ οὐθῆς γε
νικετέρα σφαγὴ τῶν Ἰουδαίων. Ο

καταλλήλως όποιον υπερέμενος οποιησδήποτε της Αόλης προϊθῇ εἰς ἀγρίους τε
θηλώσιες μίσους. "Οκοι οι ἐν τῇ
πρωτευούσῃ τοῦ κράτους Ἰσπανοῖς
ἔφοντεύθησαν ὡς κύνες ἐν μέσῳ σ-
βῳ, μεταξὺ δὲ αὐτῶν Ἐκριουργῆ-
θη καὶ ὁ ναυάρχος Φερνάνδος Λα-
νές. Μετὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ἀν-
θέρρησε καὶ ὁ Μαγιστρὸς ὁ φιλο-
λυστρονήσος τὸν ἐκ τῆς εἰσβολῆς
τῶν Βουλγάρων κίνδυνον, ἔγκατ-
τειρε τὴν Αβριανούπολιν καὶ ἐ-
φθάσει με τὸ Ἱππεικόν του ἔξωθι τῷρο-
Καλλιπόλεως. Σιδά νά πολιορκήσῃ
τὸ στρατόπεδον τῶν Καταλανῶν.
Τότε οὖτοι ἀντελέγοντες τὴν μάστι-
παγύδα εἰς τὴν φτοίην εἶχον πέσει
καὶ τὴν Ελλάδαν πάσῃς εἰθύτητος
καὶ παντὸς Ἰπποτοποροῦ ἐκ μέρους
τῶν Βυζαντινῶν. Καὶ ἀπεφύσισαν
νά δρασειν ἀπαλόγως.

Τὸ Ἑπταάν τοῦ Μαγιστροῦ τὸ δι-
καιόδοτον μετὰ πάσῃς εὔκαλιτε. Οἱ
τέλειοι τοῦ Ίδιου οἴκου βολοφονοῦν-
ται οὐκαν δειρῶν δάκρυους φι-
λοκατευμένους δέν ἡμιποραδίν

διατηρούσθων ἐπὶ γεννημάτητη. Εἰς γενεὴν συνέλευσιν τῆς Καπαδόκης Ἐπουρίας, ἡ οποία εἶχε τότε, ἑκτὸς τῶν συμβούλων, καὶ μοταρίων, γραμματεών, γραφείς, δικαιοστός, συνηγόρους καὶ συνδικούς, διέθετε Βαρλαὰνή πλήρη δργάνους καὶ διαιτηρύριν κατὰ τρόπον ὑποθετικούν, θετοράνη ἀπὸ τὸν καθηκόν τῶν θέματων τῆς Βαρεγγάνης, ἔξελιγγη ἀρχήγος αὐτῆς εἰς ἀντιπατάστασιν τοῦ Ρωγῆρου νησὶ Θάλη, ὁ μετοῖνιος θλῶν τῶν ἀρχηγῶν δριτος Βαρεγγάριος Δεντένζα, εἰς τὸν ὅποιον, δηνοὶ εἴθομεν, ὁ Ρογῆρος εἶχεν ἀπονείμενο τὸ ἄξιμα του Μαγαλού δουκός.

Ο Δεντένζα προσέβλεψε, κατ' απόφευκν τοῦ συμβουλίου τῆς Επουρίας, τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐλέφ Θεού, Μέγας Δαύλος τῆς Ρουμανίας, αὐθέντης τῆς Ανατολίας καὶ τῶν νήσων τοῦ Αρχιπελάγους». Τοῦ τόν Δεντένζα καὶ μὲν ἀναπεπταμένος τός τούτος σπουδαῖος τοῦ τοῦ Βαρ-

της τριών ομρούσες της, του παστάκιου της Σικελίας, του Βασιλιάριου της Αραγωνίας και την φέρουσαν τόν "Άγιος Γεώργιος Ιδίου σημαντικού, ή Καταλανική Έπαυρη Ερρίφη μετ' οκαδίκου δρμής εἰς τούς ιδίους άγινας της, πολεμούσα πάλιον μετά θρησκευτικού φαντασμάρι, ένωσειν τούς αποικίας λαούς τῶν Βυζαντινῶν.

Ο Αύτοκράτωρ, πληροφορηθεὶς τὴν προέλασιν τῶν Καταλανῶν καὶ αἰσθανόμενος τὴν ἀπειλὴν ἐγγὺς εἰς τὸ Παλάτιόν του, ἔσπευδε νὰ λάβῃ σπασμωδικά τίνα μέτρα. Καὶ πάλιν εἰς τὸν ἀνασφανέντα νέον ἔχθρὸν δὲν θὰ ἀντεπεξήρχετο δι' Ι-δίων δυνάμεων — ἀφοῦ τοιαύτας δὲν διέθετε πλέον — ἀλλὰ διὰ ξένων. Ἀπὸ έτους εἶχε ἀναγκασθῆ νὰ προβῇ εἰς σημαντικωτάτας παραχωρήσεις πρὸς τοὺς Γενουηνσίους, οἱ ὅποιοι εἶχον συγκεντρώσει πλέον εἰς χεῖρας των δλον τὸ ἐμπόριον. Ἡ μέχρι πρὸ τινος ἀμφισβήτουμένη καὶ ἀπλῶς ἀνεκτὴ γενομένη ἐγκατάστασίς των εἰς Γαλατῶν ἐπεκυρώθη καὶ ἐνομιμοποιήθη. Ἐπὶ πλέον, οἱ Γενουήνιοι Θλαβον διὰ χρυσοβούλλου προνόμιον ἐμπορίας, τὸ ὅποῖον ἐξησφάλισεν εἰς αὐτοὺς τὴν οἰκονομικὴν κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Προποντίδος.

Εἰς τοὺς Γενουηνσίους, λοιπὸν, ἀπῆγενθύνθη ὁ Ἀνδρόνικος καὶ διὰ νέων ὑποσχέσεων καὶ παραχωρήσεων, αἱ ὅποιαι ἐνίσχυσαν ἀκόμη περισσότερον τὸ ἐν Γαλατᾷ «Ἐμπορεῖον» των, ἕπεισε τούτους νὰ ἀναλάβουν τὸν ἐναντίον τῶν Καταλανῶν ἀγῶνα. Ὑπῆρχον, ἀλλως τε, δπῶς εἶδομεν, καὶ ἴδιαιτεροι λόγοι ἀνταγωνισμοῦ καὶ ἔχθρας μεταξὺ Γενουηνσίων καὶ Καταλανῶν. Πράγματι, ὁ στόλος τῆς Γένουας ἐπλευσε πρὸς συνάντησιν τοῦ στόλου τῶν Καταλανῶν. Ἡ σύγκρουσίς των ὑπῆρξε τρομερά: Ἐμπειροπόλεμοι ἀμφότεροι καὶ ναυτικοὶ ἐπιδέξιοι διεξήγαγον μίαν ἀπὸ τὰς πεισματωδεστέρας καὶ καταστρεπτικωτέρας δι' ἀμφοτέρους ναυμαχίας. Ἄλλ' εἰς τὸ τέλος ἡ νίκη Ἐκλινε μὲ τὸ μέρος τῶν Γενουηνσίων, οἱ ὅποιοι κατώρθωσαν νὰ βυθίσουν τὴν ναυαρχίδα τῶν Καταλανῶν καὶ νὰ συλλάβουν τὸν ἀρχηγόν των Δεντένζα σιχμάλωτον, τὸν ὅποῖον καὶ ὠδηγησαν κατόπιν εἰς Γένουαν, ως πολύτιμον λάφυρον, διὰ τὴν ἐξαγοράν τοῦ ὅποίου ἔδει νὰ καταβληθοῦν μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς Καταλανικῆς Ἐταιρείας. | 305

Ἡ ήττα αὕτη ἐπέφερε γενικώτερον κλονισμὸν εἰς τὴν φργάνωσιν τῶν Καταλανῶν, ἡ δύναμις τῶν ὅποιων περιωρίσθη εἰς 206 Ιππεῖς καὶ 1256 ἀλμογαβάρους. Ἐπέδειξαν δμως ἐξαιρετικὴν Ικανότητα σύνασυγκροτήσεως καὶ ἤδυνθήθησαν ταχύτατα νὰ ἀναλάβουν τὴν πρωτοβουλίαν νέων ἐπιχειρήσεων.

----- Περι-

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεισ αρ.